

Polityka Ochrony Dzieci uczęszczających na treningi oraz biorących udział we współzawodnictwie organizowanym w sekcjach sportowych MOSiR w Tychach

Preambula

Wszelkie podejrzenia o nadużycia wobec dzieci są traktowane jako priorytetowe i podlegają niezwłocznemu wyjaśnieniu. Pracownicy zachowują pełną współpracę z organami ścigania i organizacjami odpowiedzialnymi za ochronę dzieci. W przypadku wszczęcia interwencji wyjaśniającej w sprawie nadużyć wobec dzieci, Pracownicy podejmują natychmiastowe działania w celu ochrony dzieci i odseparowania od dzieci osoby podejrzanej o nadużycia.

Polityka Ochrony Dzieci uczęszczających na treningi oraz biorących udział we współzawodnictwie organizowanym w sekcjach sportowych MOSiR w Tychach zawiera wytyczne mające na celu:

- 1) ustalenie zasad bezpiecznej relacji pracownik-dziecko;
- 2) wskazanie procedur interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka;
- 3) określenie sposobów weryfikacji pracowników;
- 4) uregulowanie mechanizmu, w ramach którego dzieci i ich rodzice/ opiekunowie prawni mogą składać skargi.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

1. **Za pracownika sekcji sportowych** uważa się osobę zatrudnioną na podstawie **umowy o pracę, osobę współpracującą na podstawie umowy cywilno-prawnej, umowy wolontariackiej, umowy stażowej, umowy o praktyki lub innej umowy mającą kontakt z dziećmi.**
2. **Dzieckiem** jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. **Opiekunem dziecka** jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic, opiekun prawny lub opiekun tymczasowy.
4. **Zgoda opiekuna** oznacza zgodę osoby uprawnionej do reprezentacji dziecka, w szczególności jego przedstawiciela ustawowego (rodzica, opiekuna prawnego) lub innej osoby uprawnionej do reprezentacji na podstawie przepisów szczególnych lub orzeczenia sądu. W przypadku rodziców oznacza zgodę jednego z nich. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka sprawę rozstrzyga sąd.
5. Przez **krzywdzenie dziecka** należy rozumieć zagrożenie dobra dziecka, popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na jego szkodę przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika sekcji sportowych - dotyczy również przemocy rówieśniczej.
6. Osoba odpowiedzialna za Politykę Ochrony Dzieci przed krzywdzeniem to wyznaczony przez Dyrektora MOSiR Tychy pracownik sprawujący nadzór nad realizacją Polityki Ochrony Dzieci. Dyrektor MOSiR Tychy wyznacza do tego zadania Kierownika Zespołu ds. Sportu i Organizacji Imprez bądź osobę wskazaną w trakcie jego nieobecności - e-mail: som@mosir.tychy.pl.
7. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.
8. **Interwencją prawną** jest zawiadomienie Policji lub prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka lub zawiadomienie właściwego sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich o zagrożeniu dobra dziecka.

Rozdział II

Rodzaje przemocy

Przemoc fizyczna

Przemoc fizyczna jest często najłatwiej rozpoznawalną formą. Może przejawiać się m.in. w uderzeniu, potrząsaniu, szczypaniu, gryzieniu, podduszeniu lub innym działaniu, które powoduje obrażenia fizyczne, pozostawia ślady lub powoduje ból.

- Przykłady w sporcie:
 - 1) uderzanie dziecka przez trenera, ponieważ nie słucha, przeszkadza w treningu;
 - 2) popychanie, poszturchiwanie;
 - 3) zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, bez względu na ryzyko zranienia siebie lub innych osób.

Wykorzystywanie seksualne

Wykorzystywanie seksualne to każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a małoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, między znacznie starszym dzieckiem, a młodszym dzieckiem. Niedopuszczalne jest także robienie nieprzyzwoitych zdjęć dzieci, angażowanie dzieci w oglądanie takich zdjęć lub czynności seksualnych oraz zachęcanie dzieci do zachowywania się w sposób niewłaściwy seksualnie. Komentarze o charakterze seksualnym pod adresem innych osób są również formą wykorzystywania seksualnego. Nawet jeśli osoba poniżej 18 roku życia wyraża zgodę na czynność seksualną, to nadal zachowanie spełnia przesłanki wykorzystywania.

- Przykłady w sporcie:
 - 1) fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni lub na basenie, w pokojach, w trakcie wyjazdów na zawody;
 - 2) rozpoczęcie relacji seksualnej z zawodnikiem/zawodniczką;
 - 3) komentowanie tego, jak jest „dobrze rozwinięte” jest dziecko biorące udział w treningach;
 - 4) wymaganie od dziecka kontaktu fizycznego wykraczającego poza potrzeby gry, twierdząc, że służy to dobru zawodnika/zawodniczki;
 - 5) wysyłanie nieodpowiednich lub niechcianych wiadomości seksualnych dzieciom za pomocą Internetu lub telefonu komórkowego;
 - 6) ostracyzm, poniżanie, wyśmiewanie czy groźby skierowane na tle seksualnym.

Przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna

Przemoc emocjonalna ma miejsce, gdy osoba dorosła nieustannie krytykuje dziecko, grozi mu lub je wyklucza z pewnych aktywności, obniżając jego poczucie wartości. Trener, opiekun to osoby znaczące w życiu dziecka, będące dla niego autorytetem sportowym i wzorem zachowania. Krytyka nie jest zabroniona. Krytyka jest ważna dla nauki, rozwoju i doskonalenia dzieci. Podobnie, żarty i śmiech pomagają tworzyć więzi między ludźmi i poczucie wspólnoty. Różnica pomiędzy przemocą psychiczną, a krytyką polega na tym, iż w przemocy psychicznej wykorzystywanie emocjonalne idzie za daleko. Krytyka przestaje być motywująca, a żarty nie są śmieszne. Przemoc emocjonalna może ranić i powodować szkody, w tym głównie szkody psychiczne, podobnie jak przemoc fizyczna.

- Przykłady w sporcie:
 - 1) krzyczenie na dziecko i używanie języka agresywnego, ironicznego lub poniżającego w szczególności w sytuacjach niepowodzenia sportowego;
 - 2) naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie do tego innych zawodników/zawodniczek;
 - 3) faworyzowanie w zespole, tak że niektóre dzieci czują się wykluczone;
 - 4) przykłady obejmują przekleństwa, obelgi, poniżanie, groźby słowne, szyderstwo czy manipulacyjne użycie języka w celu sprawienia krzywdy emocjonalnej.

Zaniedbanie

Zaniedbanie ma miejsce, gdy dorosły nie zapewnia wystarczającego wsparcia emocjonalnego lub umyślnie i konsekwentnie nie zwraca uwagi na dziecko. Zaniedbanie występuje również wtedy, gdy nie zapewnia się dziecku realizacji podstawowych potrzeb, np. nie otrzymuje wystarczającej ilości jedzenia, ubrania, opieki medycznej lub nadzoru.

- Przykłady w sporcie:
 - 1) brak wiedzy opiekunów, gdzie znajdują się dzieci w trakcie zawodów, turniejów lub meczów wyjazdowych;
 - 2) niezapewnienie napojów lub niepozwalanie dzieciom na zaspokojenie pragnienia podczas treningu w upalny dzień;
 - 3) w celu dojazdu dzieci na rozgrywki, korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa;
 - 4) brak zgody na wyjście do toalety, bo to zły moment.

Prześladowanie

Chociaż znęcanie się zwykle uważa się za akt dorosłego wobec dziecka, nadużycia mogą pochodzić także od rówieśników. Przemoc dziecka wobec innego dziecka często jest nazywana prześladowaniem. Prześladowanie może przybierać różne formy.

- Obejmuje działania fizyczne, takie jak uderzanie, uszkodzenia lub kradzież mienia, aktywność online, takie jak obraźliwe wiadomości, komentarze, posty lub zdjęcia zamieszczane w mediach społecznościowych, akty słowne, takie jak przezywanie.
- Prześladowanie może być oparte na kryterium płci, pochodzenia etnicznego, seksualności, niepełnosprawności lub poziomie umiejętności sportowych. Dorośli czasami lekceważą prześladowanie, myśląc, że przynosi mniej doniosłe skutki, ponieważ występuje między dziećmi. Jednak prześladowanie może powodować szkody. Z tego powodu ważne jest, aby tworzyć atmosferę, w której wszyscy wiedzą, że prześladowanie nie jest i nie będzie tolerowane i należy na nie reagować, gdy tylko się rozpocznie.
- Inne formy nadużyć, takie jak dyskryminacja, wykorzystywanie i przemoc, znęcanie się dorosłych nad dziećmi jak i dzieci wzajemnie nad sobą, mimo pewnych odrębności, należą do głównych kategorii nadużyć – przykłady:
 - wymuszanie pieniędzy,
 - wyśmiewanie się z tuszy lub niepełnosprawności czy choroby,
 - wyśmiewanie się z rodziców lub innych osób bliskich.

Rozdział III

1. Zasady pracy z dziećmi

Pracownicy sekcji sportowych udzielają pomocy dzieciom i ich rodzinom/opiekunom prawnym. Praca z dziećmi wymaga szczególnej uwagi, wrażliwości i odpowiedzialności. Oto ogólne zasady, które mogą pomóc w skutecznej pracy z dziećmi:

1. **Bezpieczeństwo na pierwszym miejscu:**
 - Upewnij się, że środowisko jest bezpieczne i dostosowane do wieku dzieci.
 - Zawsze miej na uwadze zasady pierwszej pomocy.
2. **Zrozumienie indywidualnych potrzeb:**
 - Zorientuj się, że każde dziecko jest inne, z różnymi potrzebami i umiejętnościami.
 - Dostosuj swoje podejście do indywidualnych cech każdego dziecka.
3. **Budowanie relacji i zaufania:**
 - Stwórz pozytywną atmosferę opartą na wzajemnym zaufaniu i szacunku.
 - Słuchaj uważnie i bądź dostępny do rozmowy.
4. **Komunikacja:**
 - Komunikuj się jasno i prostym językiem dostosowanym do wieku dziecka.
 - Zachęcaj do wyrażania myśli i uczuć.
5. **Stymulacja rozwoju:**
 - Twórz treningi i aktywności wspierające rozwój umiejętności fizycznych, emocjonalnych, intelektualnych i społecznych dzieci.
6. **Zasady dyscypliny:**
 - Ustal jasne granice i konsekwentnie je egzekwuj.
 - Korzystaj z pozytywnych metod dyscyplinowania, unikając kar cielesnych czy poniżania.
7. **Współpraca z rodzicami/opiekunami:**
 - Utrzymuj regularny kontakt z rodzicami, informuj ich o postępach i problemach.
 - Współpracuj z rodzicami w tworzeniu harmonijnego środowiska dla dziecka.
8. **Różnorodność i tolerancja:**
 - Szanuj różnice kulturowe, religijne i indywidualne wśród dzieci.
 - Wspieraj świadomość i tolerancję różnic.
9. **Wiedza o rozwoju dziecka:**
 - Bądź świadomy etapów rozwoju dziecka i dostosuj swoje podejście do ich aktualnych potrzeb.

2. Troska o zawodników z niepełnosprawnością lub specjalnymi potrzebami wychowawczymi

1. Małoletni z niepełnosprawnością oraz ze specjalnymi potrzebami wychowawczymi wymagają większej troski niż pozostali. Należy traktować ich ze szczególną wrażliwością oraz szacunkiem.
2. Małoletnim z niepełnosprawnością należy pomagać w takim zakresie, w jakim potrzebują tej pomocy. Nie należy ich wyłączać w czynnościach osobistych.
3. Jeśli zachodzi potrzeba takiej pomocy, to powinny czynić to osoby do tego wyznaczone za zgodą rodziców (opiekunów prawnych). Przy udzielaniu takiej pomocy należy kierować się szczególnym szacunkiem i dyskrecją.

4. Małoletni z niepełnosprawnością oraz ze specjalnymi potrzebami wychowawczymi mogą łatwiej niż inni podlegać wykluczeniu w grupie rówieśniczej. Mogą też mieć trudności w wyrażaniu swoich uczuć i potrzeb, dlatego wymaga to od opiekunów większej uwagi oraz adekwatnej reakcji.

Pamiętaj, że zasady te mogą być dostosowane w zależności od wieku, specyfiki grupy dzieci.

Pamiętaj, że dane o stanie zdrowia i niepełnosprawności należą do danych szczególnej kategorii, chronionych najbardziej ze wszystkich innych danych przez RODO. Pamiętaj o konieczności zachowania w poufności posiadanej wiedzy na ten temat.

Rozdział IV

Zasady bezpiecznej relacji pracownik – dziecko

1. W kontaktach z dziećmi pracownicy:
 - a) opierają się na poszanowaniu jego podmiotowości, godności, praw, w tym ze szczególnym uwzględnieniem prawa do ochrony przed krzywdzeniem i prawa do ochrony prywatności dziecka;
 - b) pamiętają o tym, aby bezpośredni kontakt odbywał się za zgodą dziecka i był dostosowany do jego możliwości i potrzeb (np.: pomoc w ubieraniu sprzętu sportowego, z którym dziecko może mieć trudności, asekuracja w ćwiczeniach, udzielanie pierwszej pomocy, etc);
 - c) w kontakcie z dzieckiem używają prostego języka, dostosowanego do poziomu jego rozwoju, pozbawionego etykiet i ocen;
 - d) udzielają na ich pytania odpowiedzi adekwatnych do wieku i etapu rozwoju;
 - e) zachowują spokój i szacunek, mając szczególnie na uwadze, że dzieci doświadczające traumę wojenną mogą wyrażać wynikające z niej trudne emocje (np. lęk, złość, obojętność);
 - f) traktują je równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd i inne cechy;
 - g) podejmując decyzje ich dotyczące informują je o nich i starają się brać pod uwagę ich zdanie i oczekiwania;
 - h) starają się nie dopuszczać do sytuacji, gdy są z dzieckiem sam na sam. Jeśli jest taka konieczność – informują dziecko, dlaczego chcą porozmawiać na osobności, np. wyjaśnienie dziecku jakie popełnia błędy na treningu, czy w czasie meczu; poprawić jego umiejętności techniczne;
 - i) starają się podnosić głos wyłącznie w uzasadnionych przypadkach, tj. w trakcie treningów/meczów/zawodów w sytuacji, kiedy jest duża grupa dzieci, na obiektach sportowych o dużej powierzchni, zwiększonym hałasie, dotyczące korygowania ćwiczeń, gry, przekazywania informacji, dopingowania etc;
 - j) dbają o bezpieczeństwo upewniając się, że sprzęt i wyposażenie, z którego korzystają jest użytkowane zgodnie z jego bezpieczeństwem (tj. okna i drzwi są zabezpieczone, sprzęt sportowy jest sprawny i zabezpieczony, wejście tafle lodową jest zabezpieczone).

2. Niedopuszczalne są następujące zachowania pracowników w stosunku do dzieci:

- a) wszelkie zachowania zawstydzające, upokarzające lub poniżające dzieci, mające znamiona przemocy psychicznej, fizycznej lub wykorzystywania seksualnego;
- b) naruszający godność dziecka, niestosowny kontakt fizyczny;
- c) podawanie dziecku leków, alkoholu i/lub wszelkich substancji psychoaktywnych;
- d) nawiązywanie z dzieckiem relacji o charakterze seksualnym;
- e) utrzymywanie z dzieckiem kontaktów o charakterze prywatnym (poza świadczonym zakresem pomocy);
- f) przebywanie z dziećmi sam na sam w pokoju bez wyraźnego powodu (np.: udzielenie pierwszej pomocy, rozwiązywania problemów rówieśniczych) w trakcie wyjazdów na zawody.

Rozdział V

Sposoby weryfikacji pracowników

1. Dane osobowe osób prowadzących zajęcia/treningi z dziećmi należy rejestrować (zgodnie z zapisami prawa dot. przetwarzania danych osobowych), po to, aby w sytuacjach ewentualnych nadużyć w prosty sposób można było zidentyfikować sprawcę.
2. Dane osobowe osób współpracujących w czasie zajęć/treningów (m.in. ratownik na basenie, pomoc trenera) z dziećmi należy rejestrować (zgodnie z zapisami prawa dot. przetwarzania danych osobowych), po to, aby w sytuacjach ewentualnych nadużyć w prosty sposób można było zidentyfikować sprawcę
3. Dane osobowe osób przystępujących do pracy zostaną sprawdzone w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, by zapobiegać ewentualnym nadużyciom.
4. Na osobie przystępującej do pracy z dziećmi ciąży obowiązek przedłożenia dokumentów i oświadczeń, o których mowa w art. 21 ust. 3-8 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.
5. Przed przystąpieniem do pracy wybrany kandydat, na zasadzie dobrowolności może złożyć oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz przestępstwa na szkodę małoletniego, oraz o toczących się względem niego postępowaniach karnych (Załącznik nr 4).
6. Każdy nowo przyjęty pracownik zapoznaje się z zapisami Polityki Ochrony Dzieci. Zapoznanie się z wymienionymi powyżej zasadami potwierdza swoim podpisem.

Rozdział VI

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

1. Pracownicy sekcji sportowych posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.
2. Pracownicy monitorują sytuację i dobrostan dziecka poprzez bieżącą obserwację jego zachowania, a także poprzez stały kontakt z opiekunami.
3. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka, pracownicy sekcji sportowych zgłaszają ten fakt osobie odpowiedzialnej za nadzór nad realizacją Polityki Ochrony Dzieci, która podejmuje rozmowę z opiekunami dziecka, bądź zleca przeprowadzenie jej właściwemu pracownikowi. Podczas rozmowy należy przekazać informacje

na temat dostępnej oferty wsparcia i motywować rodzica/opiekuna prawnego dziecka do przyjęcia pomocy.

4. W przypadku wystąpienia podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone także poza zajęciami/treningami, pracownik powinien przekazać taką informację sobie odpowiedzialnej za nadzór nad realizacją Polityki Ochrony Dzieci, który po rozpoznaniu sytuacji podejmuje decyzję o dalszym postępowaniu.

Rozdział VII

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

1. Każda informacja o podejrzeniu krzywdzenia dziecka powinna być wyjaśniana, bez względu na to czy pochodzi od dziecka/rodzica/opiekuna prawnego oraz czy dotyczy podejrzenia krzywdzenia ze strony innego dziecka (przemoc rówieśnicza), rodzica/opiekuna prawnego dziecka/pracownika sekcji sportowych na podstawie schematu interwencji stanowiącego Załącznik nr 1.
2. W przypadku powzięcia informacji o podejrzeniu krzywdzenia dziecka przez pracownika lub współpracownika podczas zajęć/treningów, osoba ta ma obowiązek do niezwłocznego zgłoszenia zaistniałej sytuacji Osobie odpowiedzialnej za realizację Polityki ochrony dziecka w celu podjęcia kroków mających na celu ocenę sytuacji.
3. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa lub zagrożenia dobra dziecka pracownicy sekcji sportowych podejmują niezwłocznie interwencję prawną.
4. Decyzję o interwencji podejmuje zespół w składzie:
 - pracownik, który pozyskał informację;
 - Dyrektor MOSiR Tychy;
 - pracownik sprawujący nadzór nad realizacją Polityki Ochrony Dzieci;
 - przedstawiciel obsługi prawnej.
5. Decyzję o podjęciu interwencji polegającą na przesłaniu zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa do prokuratury zatwierdza Dyrektor MOSiR Tychy. Równolegle pracownicy sekcji sportowych świadczą pomoc i udzielają wsparcia dziecku oraz jego niekrzywdzącemu rodzicowi/opiekunowi prawnemu. W przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka, pracownik, który pozyskał taką informację, niezwłocznie podejmuje interwencję poprzez natychmiastowe powiadomienie telefoniczne Policji lub służb ratunkowych. Czynności związane z interwencją muszą zostać udokumentowane przez pracownika sprawującego nadzór nad realizacją Polityki Ochrony Dzieci.
6. W przypadku, gdy podejrzanym o skrzywdzenie jest pracownik sekcji sportowych zostaje on natychmiast odsunięty od pracy z dziećmi na czas wyjaśnienia sprawy. Decyzję o dalszej współpracy podejmuje Dyrektor MOSiR.
7. W przypadku podejrzenia, że dziecko przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osoby dorosłej należy w pierwszej kolejności zadbać o jego podstawowe potrzeby – zapewnić bezpieczeństwo, ubiór adekwatny do warunków atmosferycznych, pożywienie i uniemożliwić jego oddalenie się, a w dalszej kolejności:
 - a. jeśli zostanie ustalone, że dziecko zgubiło się – należy poinformować najbliższą jednostkę policji i właściwy ośrodek pomocy społecznej. Zawiadomienie, jeśli to możliwe powinno mieć formę pisemną;
 - b. jeśli dziecko przybyło na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej samodzielnie lub zostało porzucone przez rodzica/opiekuna - należy poinformować właściwy miejscowo sąd opiekuńczy oraz właściwy ośrodek pomocy społecznej. Zawiadomienie, jeśli to możliwe powinno mieć formę pisemną. W przypadku,

gdy zawiadomienia dokonuje pracownik instytucji pomocowej, w której dziecko mieszka, wówczas osoba ta może podać swoje dane ośrodkowi pomocy społecznej jako kandydata na opiekuna tymczasowego dziecka. Decyzję o sposobie zapewnienia bezpieczeństwa dziecku podejmuje właściwy miejscowo sąd opiekuńczy. Do czasu wydania rozstrzygnięcia należy umożliwić dziecku przebywanie w miejscu tymczasowego pobytu;

- c. w przypadku uzyskania informacji o tym, że dziecko przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pod opieką osoby dorosłej, której opieka nad nim nie jest usankcjonowana prawnie, należy wytłumaczyć tej osobie, na czym polega instytucja opiekuna tymczasowego, a następnie zachęcić ją do złożenia wniosku o ustanowienie opieki tymczasowej, pomagając w jego wypełnieniu. Jeśli nie jest to możliwe, należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o tym fakcie, celem złożenia przez ośrodek wniosku do sądu opiekuńczego o ustanowienie tej osoby opiekunem tymczasowym. Warto także zachęcić tę osobę do rejestracji w konsulacie lub ambasadzie danego kraju w Polsce;
- d. w przypadku wątpliwości dotyczących właściwego sposobu postępowania w powyższych sprawach, można zadzwonić pod bezpłatny numer telefonu **800 100 100** prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę. Dyżury odbywają się w języku polskim i rosyjskim;
- e. w przypadku wystąpienia podejrzenia, że dziecko zagrożone jest przestępstwem handlu ludźmi należy w miarę możliwości zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie, a następnie zawiadomić Policję dzwoniąc pod numer telefonu **112 lub 997**.

Rozdział VI

Zasady ochrony dostępu do Internetu

W trakcie zajęć, treningów dziecko nie ma możliwości swobodnego dostępu do Internetu dostarczanego przez organizatora zajęć/treningów. Dzieci korzystają z własnych urządzeń, które mają możliwość łączenia się z siecią Internet. Odpowiedzialność za dostęp do niewłaściwych treści, na prywatnych urządzeniach ponoszą opiekunowie prawni.

Rozdział VII

Skarga na działanie pracownika

Dzieci i ich rodzice (opiekunowie) mogą składać skargi na działanie pracownika wybierając jeden z poniższych kanałów komunikacji:

1) tel: 32 661 16 88;

2) droga mailową na adres: som@mosir.tychy.pl ;

3) osobiście w siedzibie MOSIR/MOSM Tychy, ul. Piłsudskiego 12, 43-100 Tychy pokój 305, III piętro zgłosić do osoby dedykowanej pomocy dzieciom.

Rozdział VIII

Zasady ochrony danych osobowych dziecka i wizerunku dziecka

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w-Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, zwanym RODO i powiązanymi z RODO aktami prawnymi.
2. Pracownik sekcji sportowych jest zobowiązany do zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza, oraz sposobów zabezpieczania danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
3. Pracownicy sekcji sportowych są pouczeni, aby nie udostępniali informacji o dzieciach osobom nieuprawnionym i przedstawicielom mediów bez uzyskania uprzednio stosownej zgody od opiekuna prawnego dziecka z zastrzeżeniem wydanych zgód w deklaracji członkowskiej i przyjęciem obowiązującego w MOSiR Tychy obowiązku informacyjnego RODO.

Dostęp do aktualnej wersji obowiązku informacyjnego RODO znajduje się na stronie Internetowej: <https://mosir.tychy.pl/114>

4. Zarejestrowane obrazy powinny się koncentrować na czynnościach sportowych wykonywanych przez dzieci i w miarę możliwości przedstawiać grupy dzieci, a nie pojedyncze osoby.
5. Wszelkie podejrzenia i problemy dotyczące nieodpowiednich wizerunków dzieci należy zgłaszać i rejestrować, podobnie, jak inne niepokojące sygnały, dotyczące zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.
6. Zabrania się ujawniania szczegółów dotyczących miejsca zamieszkania czy zainteresowań dzieci.

Rozdział IX

Monitoring stosowania Polityki

1. Osoba odpowiedzialna za Politykę Ochrony Dzieci jest wyznaczana przez Dyrektora MOSiR Tychy.
2. Osoba odpowiedzialna za Politykę Ochrony Dzieci:
 - a) monitoruje realizację Polityki przesyłając co 12 miesięcy do wypełnienia ankietę monitorującą standardy pracownikom (Załącznik nr 3);
 - b) reaguje na sygnały naruszenia Polityki;
 - c) proponuje zmiany w Polityce;
 - d) przeprowadza wśród pracowników sekcji sportowych, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi załącznik nr 3 do niniejszej Polityki;
 - e) dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje Dyrektorowi MOSiR Tychy;
 - f) Sporządza w razie interwencji kartę interwencji stanowiącą załącznik nr 2 niniejszej Polityki.

3. Dyrektor wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom nowe brzmienie Polityki.

Rozdział X

Przepisy końcowe

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników sekcji sportowych, w szczególności poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną i umieszczenie na stronie internetowej MOSiR/MOSM Tychy.
3. Na wszystkich naszych obiektach zostały wywieszone informacje z numerami alarmowymi.

Jeśli zauważysz niepokojące zachowania u dziecka, reaguj!

Zadzwoń bezpłatnie:

Centrum Dziecka i Rodziny – tel. 22 616 16 69

Telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci – tel. 800 100 100

Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka – tel. 800 12 12 12

Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży – tel. 116 111

Poradnia telefoniczna “Niebieska linia” – tel. 116 123

Numer alarmowy – tel. 112

Załącznik nr 1 - Schemat interwencji

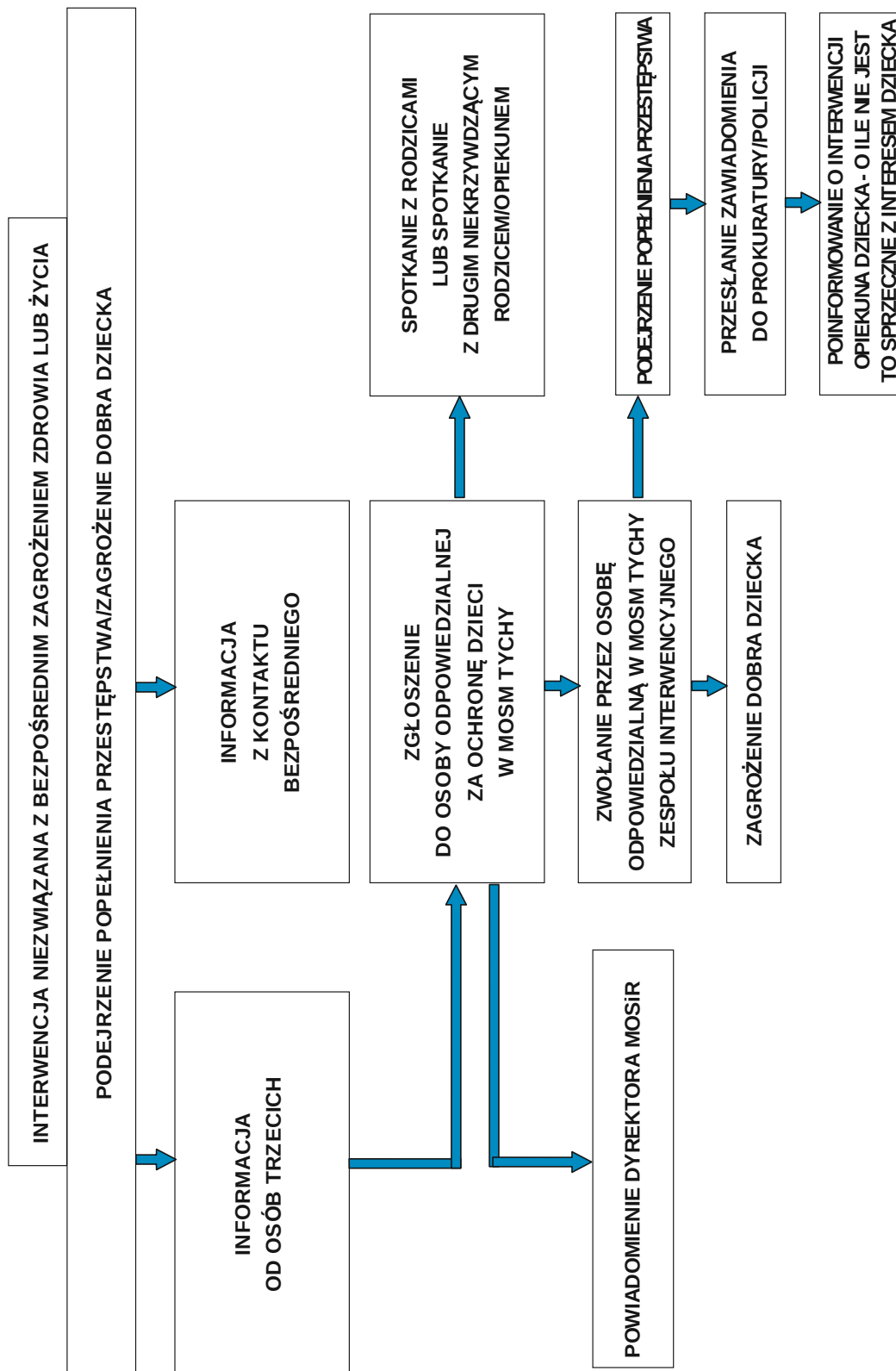
Załącznik nr 2 - Karta interwencji

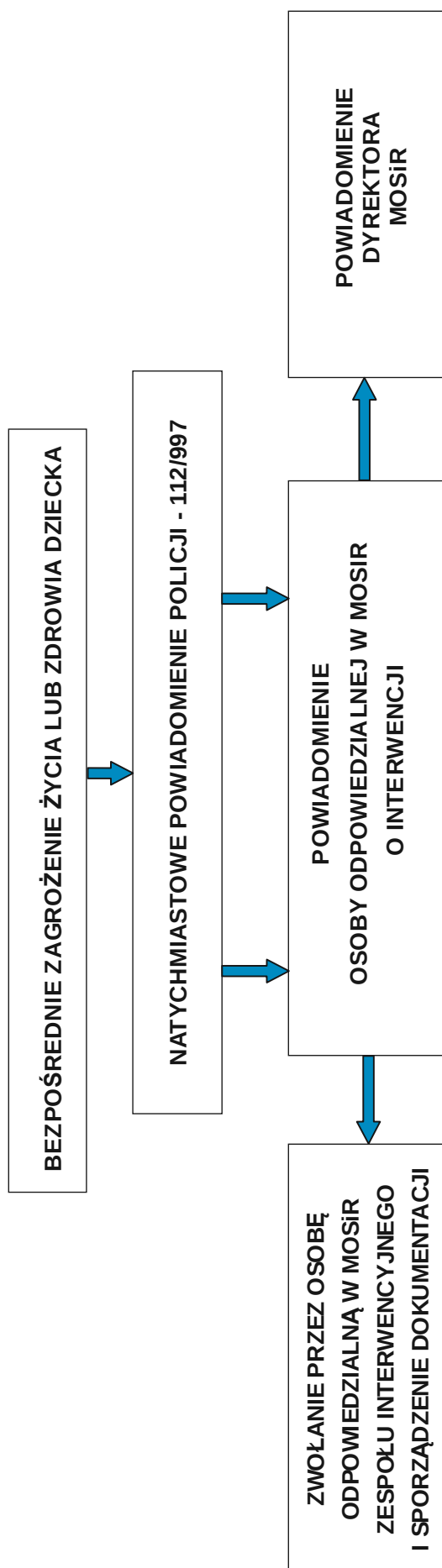
Załącznik nr 3 - Monitoring standardów - ankieta

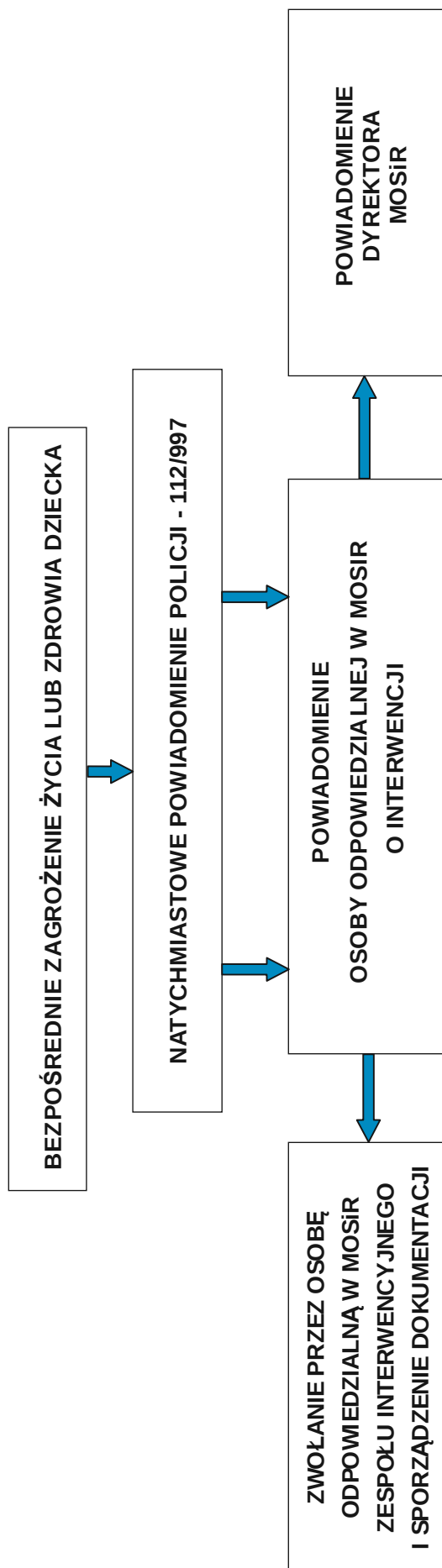
Załącznik nr 4 - Oświadczenie o niekaralności i zapoznaniu się z Polityką Ochrony Dzieci

Załącznik nr 1 do Polityki Ochrony Dzieci uczęszczających na treningi oraz biorących udział w we współzawodnictwie organizowanym w Miejskim Ośrodku Sportu Młodzieżowego w Tychach

Schemat interwencji

Karta interwencji

1. Imię i nazwisko dziecka	
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)	
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia	
4. Opis podjętych działań	
5. Spotkania z opiekunami dziecka	
6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	☐ zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, ☐ wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, ☐ inny rodzaj interwencji. Jaki?
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji	
8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli placówka uzyskała informację o wynikach/działania placówki/ działania rodziców	

Załącznik nr 3 do Polityki Ochrony Dzieci uczęszczających na treningi oraz biorących udział w we współzawodnictwie organizowanym w Miejskim Ośrodku Sportu Młodzieżowego w Tychach

Monitoring standardów – ankieta

	TAK	NIE
Czy znasz standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem, obowiązujące w Twoim miejscu pracy?		
Czy zapoznałeś/aś się z dokumentem Polityka ochrony dzieci?		
Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?		
Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?		
Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w Polityce ochrony dzieci przez innego pracownika?		
Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Polityki ochrony dzieci?		

Załącznik nr 4 do Polityki Ochrony Dzieci uczęszczających na treningi oraz biorących udział w we współzawodnictwie organizowanym w Miejskim Ośrodku Sportu Młodzieżowego w Tychach

OŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisany/a
(imię i nazwisko)

Zamieszkały/a
(adres zamieszkania)

legitymujący/a się dowodem osobistym

wydanym przez

świadomy/a odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 § 1 kodeksu karnego przewidującego karę pozbawienia wolności do lat 3 za składanie fałszywych zeznań

o ś w i a d c z a m

że, nie byłem(-am) skazany(-a) za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie. Oświadczam, że jestem świadomy(-a) konsekwencji złożenia nieprawdziwego oświadczenia.

.....
(miejscowość, data)

.....
(własnoręczny podpis)